

צח:

עין משפט
נר מצוה

יב א מיי פיי' מהלכות
איסורי זיאה הלכה
יג טוש"ע יו"ד סי' רס"ט
סעיף ג:
יג ב מיי שם טוש"ע שם
חזו"ח ז:

יד ג' טו"ש"ע שם סעיף ה:
 מז' ד' טו"ש"ע שם סעיף ו:
 מז' ה' טו"ש"ע שם סעיף ג:
 י"ז ו' מ"י פ"ח מהל' יבום
 הל' י' טו"ש"ע שם סימן
 קעו סעי' ח:
 יח ז' טו"ש"ע אהע"ו סי'
 קעו סעי' ח:

[illegible]

קאי ונשא אשה [ובתה]
שהורتن ולידתן שלא
בקרדושה. וה"ה לישראל
גמור. (f) והא דקתני
לכתחלה לא יכנוס אקשי'
לה השתא אפוקי מפיק
לכתחל' מיבעיא. ופרקינן
התם קאי הך דאמור רבנן
יקיים לכתחלה לא יכנוס

(א) ע"י רש"י כאן ד"ה נשא
אשה וצתה.

נושאים על האנוסה פרק אחד עשר יבמות

אשת אביו. הן צרייתה כרבי אליעזר אבל רבי עקיבא פליג עליה ואמר אשת אביו ושרי אחות אביו וה"ג פוסקין כר' עקיבא דר' אליעזר שמוטי הוא ומיהו [א] יש ליחזר כרבי אליעזר: **נשא אשה ובתה.** בנשאן כשהוא והן בנכריות איירי כמו

מִן הָאֵב יִקִּים אַחֲוֹת הָאֵם מִן הָאֵם ויִצֵּא
מִן הָאֵב רִבִּי מֵאִיר אֹמֵר ויִצֵּא וְחֻכְמִים
אֹמְרִים *יִקִּים שְׁהִיה רִבִּי מֵאִיר אֹמֵר כֹּל
עֲרוּה שְׁהִיא מִשּׁוּם שָׁר הָאֵם ויִצֵּא מִשּׁוּם
הָאֵב יִקִּים וּמוֹתֵר בְּאִשְׁת אָחִיו ⁽⁶⁾ מֵאִמּוֹ
וּבְכֹאשֶׁת אָחִי אָבִיו יִשְׁאָר כֹּל הָעֲרִיּוֹת מוֹתֵרוֹת
לֹא לְאִיתוֹי אִשְׁת הָאֵב יִשְׁאָר אִשְׁת וּבִתָּה
כֹּונֶם אַחֵת וּמוֹצֵיא אַחֵת לְכַתְּחֻלָּה לֹא יִכְנוּם
דְּמִתָּה אִשְׁתּוֹ מוֹתֵר בְּחֻמוֹתוֹ וְאִכָּא דִּתְנִי
אִסּוּר בְּחֻמוֹתוֹ קִתְּנִי מִיְּהִת מוֹתֵר בְּאִשְׁת אָחִיו
מֵאִי לֹא דִנְסִבָּה אָחִיו כִּשְׁהוּא גֵר ה' לֹא

וַיִּנְכַּח כִּשְׁהוּא עֹבֵד כֹּכְבִּים מֵאֵל מִיָּמֵינוּ
מִהוּ דְתִימָא לִיגִזֹּר כִּשְׁהוּא עֹבֵד כֹּכְבִּים
אִטּוּ כִּשְׁהוּא גֵר קמ"ל אִמֵּר מִרְ נִשָּׂא אִשְׁהָ
וּבִתָּהּ כּוֹנֵם אַחַת וּמוֹצִיָּא אַחַת לִכְתַּחֲלָה לֹא
יִכְנוּם הַשְׁתָּא אַפּוֹקִי מִפִּיק לִכְתַּחֲלָה מִיִּבְעִיָּא
הַתֵּם קָאִי וְהִכִּי קָאִמֵּר תֶּךָ דְאַמּוֹר רַבְנִי יִקִּים
לִכְתַּחֲלָה לֹא יִכְנוּם מִתָּה אִשְׁתּוּ מוֹתֵר בַּחֲמוּתוֹ
וְאִיכָא דְתַנִּי אֲסוּר בַּחֲמוּתוֹ חֲדָא כִּר' יִשְׁמַעְלָא
וְחֲדָא כִּר' עֲקִיבָא מֵאֵן דְאַסֵּר כִּר' יִשְׁמַעְלָא
דְאַמֵּר חֲמוּתוֹ לֵאחֲרֵי מִיתָה בְּאִיסוּרָא קִיָּימָא
וְגַבִּי גֵר גּוֹרֵר בִּיה רַבְנִי וּמֵאֵן דְּשִׁרִי כִרְכִּי
עֲקִיבָא דְאַמֵּר חֲמוּתוֹ לֵאחֲרֵי מִיתָה קִלְשִׁי
לִיָּה אִיסוּרָא וְגַבִּי גֵר לֹא גּוֹרֵר בִּיה רַבְנִי;
מִתְנִי' יָחַם נָשִׁים שְׁנַתְּעֲרֹבוּ וּלְדוּתִיָּהוּ
הַגִּילִי הַתַּעֲרֻבוֹת וְנִשְׂאוּ נָשִׁים וּמִתָּה אֲרַבְּהָ
חוֹלְצִין לֵאחֲת וְאֲחַד מֵיִיבֵם אִשְׁתָּהּ הוּא
וְשִׁלְשָׁה חוֹלְצִין לֵאחֲד וְאֲחַד מֵיִיבֵם נִמְצָאוּ
אַרְבַּע חֲלִיצוֹת וַיִּיבֹם לְכָל אַחַת וְאֲחַת;
גַּמ' וְדוֹקָא מִיַּחֲלֵץ וְהִדֵּר יְבוּמִי אֲבָל יְבוּמִי
בְּרִישָׁא לֹא דִקְפַּנֵּעַ בִּיבְמָה לְשׁוֹק מֵאִי הוּא
וְשִׁלְשָׁה חוֹלְצִין לֵאחֲת דְלֹא תִימָא לִיבְמִינְהוּ
חֲדָא לְכוּלְהוּ אֲלֵא כָל חֲדָ וְחֲדָ מֵיִיבֵם חֲדָא
דְלִמָּא מִתְרַמֵּיָּא לִיָּה דִידִיהָ ^ע ^ו מִקְצֵתָן
אֲחִין וּמִקְצֵתָן שְׂאִין אֲחִין אֲחִין חוֹלְצִין
אִמֵּר רַב סְפָרָא הִכִּי קָאִמֵּר 'מִקְצֵתָן אֲחִין מִן
חִין מִן הָאֵם חוֹלְצִין וְאֲחִין מִן הָאֵב מֵיִיבְמִין
כִּתְנִים כִּתְנִים חוֹלְצִין שְׂאִינָן כִּתְנִים מֵיִיבְמִין
מִן הָאֵם אֵלֹו וְאֵלֹו חוֹלְצִין וְלֹא מֵיִיבְמִין
תְּנוּ

וְאֵלֶּיךָ וְאִכָּלֶנּוּ זֶה אֵם: וְהַכְּמִים אֲמִירִים
מִן הָאֵם דְּבַהֲלֵי יִרְכָּה לְמַגֹּד מִשּׁוֹם
אֲחֻת הָאֵם מִן הָאֵם לֹא דְמִיָּא לְאֻחֻתוֹ
וְאִפִּי מֵאִמּוֹ שְׁנוּלָה בְּהִיּוֹת עוֹבֵד
כְּרֹבְכִים וְלֹא גֹזֵר רֶצֶן מִשּׁוֹם אִשָּׁת
אִמּוֹ הַשְּׁנוּלָה אַחֲרָיו בְּדִקְרֹבָה גֹּזֵר
רֶצֶן אֵלֶּיךָ בְּמִדְּרֵי דְלֹא אִמִּי אֲלֵּי עֵי
קִידּוּשִׁין לֹא גֹזֵר: נֶשֶׁא אִשָּׁה וְכַהֵן.
אֲבָר דְּעִלְמָא קָפִי שְׁנֵשֵׁא בְּהִיּוֹת עוֹבֵד
כְּרֹבְכִים אִשָּׁה וְכַהֵן וְנִתְגַּבֵּירוּ עִמּוֹ
דְּאֵלֶּיךָ הָאֵי לְנוּלָה בְּקִדּוּשָׁה לֹא נִסְבִּי
אִשָּׁה וְכַהֵן. וְאֵת שְׁנֵשֵׁא גִירֹת שְׁמַגְבִּירוּ
הָאֵם וְכַהֵן דְּלִית לֵהּ קוֹרְבָה דְּכַקְטָן
שְׁנוּלָה דְּמִי לְמֵה לִי גַר אִפִּי בִּישְׂרָאֵל
נִמְנִי מִצִּי לְמִימֵר הִכִּי: כּוֹנֵם אִשָּׁה
וְמוֹאִיל אִשָּׁה. דְּלֹא לִיתִי לְמִישִׁיר
בִּישְׂרָאֵל אִשָּׁה וְכַהֵן: לִנְכְּחִילָה לֹא
יִכְנוּם. לְקַמֵּן מִפְּרָשׁ: מוֹסֵר בְּחַמּוּסוֹ.

דכוּלֵי הָאֵי לֹא גִזְרֹר רַבָּן: וְהִיא דַּסְּתִי
 דְּאִסְרוּר בַּחֲמוּסָא. פְּלוּגִימֵיהּ מִפְּרַשׁ לִקְמָן:
 כְּגוֹן אַחֲמוּסָא
 מִן הָאֵב וְחֲבֻרְתֵּיהּ: קִלְשָׁא לִיה אִיסוּרָא.
 לְדַבְּרֵי יִשְׂרָאֵל אִינֵה בְּשִׁירָא: פְּלוּגִימֵיהּ
 דְּר' יִשְׁמַעֲלֵל וְר' עֲקִיבָא מִפְּרַשׁ
 [לְעִיל] בַּהֲשָׂה רַבֵּה (דף 74:)
מִתְנִי' שְׁנַעֲרֵצוּ וְלִדְרוּסֵיהֶן.
 וְכֹרֵסִי וַיֵּשׁ לְכָל אַחַת בֶּן וְהִיא שְׁלֹא
 נִתְעַרְבַּ: אֲרַבְּעָא חוּלְלִין לֵאחֶס.
 בֶּן וְהִיא שֶׁל כָּל אַחַת מִן הָאֲרַבְּעָא
 חוּלְלָא לֵאחֶס מִן דְּכָל חַד סָפֵק לִיה
 בְּחֻלָּשֶׁת אַחֲיוּ וְכֵן הַחֲמִישִׁית יִשְׁאֵנָה
 מִמֶּה נִפְשָׁר אִם אֵשֶׁת אַחֲיוּ הִיא הִרִי

עצוב ואם לאו הרי חלץ לה ציממה.
והוא ושגשג. זה שייבם חולץ לאחרת
 ושגשג עמו והחמישי מייבם ממנה
 נפסך וחוזרים השנים הללו וחולצין
 לכל שלישי ושינים עממה והחמישי מייבם
 כן כולם ארבעה חולצין תחלה לפי
 שאין אחד ראוי לייבם עד שחילצו לה
 הארבעה דלא ליפגע ציממה לשוק.
 וה"ה נמי דמזו ארבעה למיחלץ לכולהו
 והחמישי ישא את כולן אלא אמרינן
 ציממה דהכי שפיר טפי דלמא לכל חד
 מתמימיה דדיה ומיקיימא מלוא ייבום:
גב' דוקא מיחלץ. מכל ארבעה
 הודאין והדר יבומי לחמישי: **מאי הוא**
ושגשג. מאי איכפת לן אי חלצו לה
 הלק ארבעה גופייהו והאי דייבם
 הנקמימא לייבם נמי דך. ומשיני
 לייבמה חד כו': הכי גרסינן **מקאסן**
אחין ומקאסן שאין אחין אחין חולצין

י התערבות מן האב ומקצתן יש לה
ה יולדה לו רחל את יוסף גישה לרחל
וזרים במחבא ותעברו נמצא שיש לו
ז אחיו מן האם: אחין מן האם חולנין.
ח מן מן אפי' לאחר חליטה מארבעה
ט אלא אחין מן האב מייבמין כל אחת
קמא ליגנא קמיימא דשמעתא מקצתן
האב י (אחין חולנין) אותן שהן אחין
ן כהנים ומקצתן שאין כהנים כהנים
גה וחליטתו חליה וכהן אסור בה:
יש

לו, לאיתוויי אשת האב. אבל כלמו ואחות אשתו
אחת ומוציא אחת והוא הדין לשתי אחיות (שם). בש
פ שקיימה לאשתו משנמגייר, דבן נח לא הוזהר על
זה לזה (שם).

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ד: סנהדרין עו:],
 (ב) [לקמן נט: ק:],
 (ג) [מוספתא פרק י"ב],
 (ד) ס"א שלא, (ה) רש"ל מ"ז,
 (ו) ס"א שלא,

פופות פר"ם

(א) גמרא באשת אחיו
ובאשת כ"ל ומיבת מאמו
נמחק: (ב) שם תנו רבנן
מקטן אחין ומקטן:
(ג) רש"י ד"ה ה"ג מקטן
וכו' מאי קאמר אמר רב
ספרא ה"ק מקטן אחין:
(ד) ד"ה ואחין מן האב וכו'
מקטן של ודאין כ"ל
ומיבת אחין נמחק:

הַגְּהוּרֹת הַגְּרָאִי

[illegible]

א לרצויו, דהא בגר שהיתה
אשה ובתה. אשאר גרים
נותן, דינמא צאים מקדושה